

Nr 96.

Av herr **Johansson, Johan Peter**, om pension åt förre järnvägsarbetaren *O. Åkesson*.

Under återopande av en anställningstid vid statens järnvägsbyggnader av sammanlagt 32 år under åren 1877—1912 ansökte förre järnvägsarbetaren Olof Åkesson i Hornsberg, Frösön, hos kungl. järnvägsstyrelsen om pension den 18 augusti 1926. Styrelsen avlog framställningen på grund av att sökanden 1912, då anställningen upphörde, ej uppnått stadgad minimiålder eller 55 levnadsår. Åkesson kompletterade då sin ansökan med ett intyg, som visade, att han även under år 1913 och således efter fyllda 55 år haft anställning som smidesarbetare vid statens järnvägar och förklarade samtidigt, att anledningen till att han vid sin första framställning icke medtagit denna tjänstgöring liksom att han icke tidigare sökt pension, berodde på, att han saknade kännedom om bestämmelserna i kungl. kung. den 8 nov. 1918. I skrivelse den 3 februari 1928 förklarar emellertid kungl. järnvägsstyrelsen utan någon motivering, att den saknar anledning att ändra sitt förut fattade beslut i ärendet. Sökandens motivering bestyrktes av handlingar, som komma att tillhandahållas vederbörande utskott.

Åkesson är nu 71 år gammal och saknar tillgångar. Hittills har han förtjänat sitt uppehälle som gårdskarll vid en mindre gård i Hornsberg, men hans krafter äro nu slut, och han har endast fattigvården att lita sig till.

Jag får därför vördsamt hemställa,

att riksdagen ville medgiva, att förre järnvägsarbetaren Olof Åkesson från och med den 1 januari 1929 och under sin återstående livstid måtte komma i åtnjutande av den pension, vartill han — med bortseende från formaliteterna vid ansökan om pension — enligt gällande bestämmelser kan vara berättigad.

Stockholm den 21 januari 1929.

J. P. Johansson.

